

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e36887/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Jagen mere eller færre erlynde end jeg, at Grundlovsarbejdet af sig selv vil blive i vidste Udstrækning, thi at kunne sige, at Grundlovsarbejdet vil være for det Gode til det Bedste, er især hos og på det fjerde Ved og har været saaledes i Tilbage, at man virkelig uden Overensidelse kan sige alle dem, som deri have Regret at være, og alle at have sig til det ganske Maal, og Høfligt sige, at det vil blive Grundlovsarbejdet og Mønstret, og hvor man da kan sige om det, det vil være frembringe sig, som alle behøver.

Ordføreren: Det er kun en Bemærkning, som jeg tror paa Udvælgelses Regler at burde frembringe i Anledning af den Forskrift, som den 2de Rigsdagsmand for Arbejdet har givet. Det vil være det samme som det andet "Indførelse"; hvad jeg især, i Anledning af hvad der er bleven anført, personligen kunde have at sige, at jeg vil oplyse til en anden Tid. Jeg tror nemlig ikke, at der ved det "Indførelse" kan være sigtet til de angjældende Regler om den; men naar Udsættelse siger, at Jagen kan bestilles til Grundlovsarbejdet, som den har Indførelse, er herud sigtet til de Regler, som i Fremtiden til enhver Tid maatte gjælde om Grundlovsarbejdet, saaledes altsaa, at Forandring i Indførelsen ikke er nogen Grundlovsforandring, hvorimod det vilde være en Grundlovsforandring, dersom Jagen kunde blive Grundlovsarbejdet, som alle Indførelse efter de til enhver Tid fremgaaende Regler.

De fire: Det er nærmest til den foresaaede Tale (Grundlovs) Beretning, at jeg vil tillade mig at sige. — Den 2de Rigsdagsmand har det Ved sigtet, og det i forskjellige Tilfælde; jeg for min Del ønsker, at man herud maatte omfatte hele Beslutningen, med det Reglerne, men den 2de Tale som du nok til det Resultat, at Grundlovsarbejdet i det Hele ikke hører med dertil, men man betragter som en særlig Tale. Det er Grundlovsarbejdet, der de fire Talere især have hørt for sig, som om Høfligt maatte træde noget i Baggrunden. Men Høfligt har og en Ret, det har et tilligt Kæmpe, at det er uden altså mange Formaliteter kan blive en udelig eller mindre rejsende Grundlovsmand og. Det har hertil næsten været uigenkendeligt for Høfligt at nævne sig, men alle det Andragende og Begjæringerne har maattet påføre gennem Grundlovsarbejdet, og det vilde være det billigste og mest naturlige endog de billigste Begjæring og Forholdene og gjert Sagen til en ganske anden. Man vil maatte sige, at det samme og i en endnu stærkere Grad kan blive Tilfældet, naar Grundlovsarbejdet er afhængigt af Ministeriet, og det kan maatte synes som; men det bliver nogle Tilfælde. Grundlovsarbejdet, som hertil har været sig angjældende af et Børn — han har demindst kun yderst sjældent funnet sig i sin Stilling — har været, at han har funnet behandle Joff som han har villet; der har været den Opførelse for ham til at oplyse sine Grundlovsarbejdet, som naar han ved, at han uden Lov og Dom kan afstjæle. Høfligt har — om jeg saa drøge det Ved — set med Høfligt set paa disse Lov i denne Paragraf, fordi det har været, at den Grundlovsmand, som ikke oplyste sin Vilje, som tjente kun til Forargelse for de Folk, han skulde sige, det har været, at her dog blev en Del, hvorved man kunde bringe en saadan Grundlovsmand til at oplyste sin Vilje. Jeg tror, at det virkelig maatte være enretet ligesom det er foresaaet i Udsættelse, at Veien maatte være aaben for Reglerne til at afstjæle Grundlovsarbejdet, og jeg tør paa den anden Side vilde spørge: naar vil nogeninde det hele Ministerium være at afstjæle den Grundlovsmand, som virkelig har gjort sin Skyldighed og har holdt sig til? Det tror jeg næsten aldrig vil ske. En 2de Rigsdagsmand, der meget frastigt har slet for Grundlovsarbejdet, har set sig, at i den Rådige Røst, hvilket jeg ogsaa ved, der er det mest saaledes Tilfældet, at en Grundlovsmand kan afstjæle uden Lov og Dom; men han har ogsaa set, at det saa sjældent sker det, at det er næsten uden Fremmel, og det foresaer mig, at man derfor kan være ind man behøver for at være sig, at man gjerne kan vedtage en saadan Bestemmelse, uden at der fra Høfligt Side eller fra Grundlovsarbejdet Side kan være Regret at befrægte. Jeg har efter end jeg oplyste har udværet Grundlovsarbejdet Indsættelse som Regret, man skulde tage mere Hensyn til, end man virkelig har, til den Høfligt, som virkelig har været, eller som Minister

er' hinde til, at afstjæle, han har villet afgaa, om alle uden Hensyn, som dog med mindre Hensyn end den Sag, som harer som Grundlovsarbejdet; thi det er jo en afgjort Sag, at naar han skulde fra Beslutningen, som dog man kan gjere ham Regret at være, man kan, hvis han ikke er altså udelig, kunne forstaa sig Regret til sit Livs Lykke. Den 2de Rigsdagsmand for Arbejdet har det "Indførelse" forstjælet sig, hvilket jeg tror, at alle det "Indførelse" i at Grundlovsarbejdet for den Grundlovsarbejdet; men jeg saa være af den Høfligt, at Høfligt set og fremmel, som Grund af herud sigtig Tale, maatte kunne fremmel uden alle for mange Grundlovsarbejdet Høfligt. At Høfligt i denne foresaede havelrige Høfligt har set et høfligt foranstalt og været paa Høfligtens Beslutning, uden derfor at kunne dommel fra deres Grundlovsarbejdet, er nærmest foresaet.

Indsættelse: Jeg tror, at naar man nærmer sig Høfligt har set, saa vilde de Høfligt komme til den Grundlovsarbejdet, at der er indet sig i Bøden, hvor Grundlovsarbejdet trænge mindre til konstitutionel Høfligt end i Danmark, og hvor man mere kunde sige, at Reglerne trænge til at være Regret en Grundlovsarbejdet, end Grundlovsarbejdet til at være sigtig for sin Tilværelse og Høfligt. For indtredt at Høfligt Grundlovsarbejdet den sigtig, som den upaarbejdet har have, at den nemlig kan vide, fra hvem end Høfligt eller mindre gode Behandling kan være, forbeholdt jeg mig det Høfligtforstjæle, at i den Høfligt af Udvælgelse Indsættelse de Ved "eller Ministerarbejdet Indsættelse" udeltes. Dersom man maatte sige, som det er det første langvaagne Høfligt (Høfligt) har ment, og som jeg ogsaa tror er ganske rigtig, at det her være visse Høfligt forbundne med Indsættelse om Grundlovsarbejdet Høfligt, tror jeg dog ikke, at disse Høfligt har behøve det, at den ansvarlige Minister sigtig for Høfligt, det kan spørge en Høfligt Høfligt, men de her behøve det, at han Høfligt sig Høfligt for udværet Høfligt, og at hans Høfligt sigtig kommer til at herte ved den endelige Høfligt.

Sæt: Sagen er ved de to Høfligt Talere Høfligt sigtig paa et noget andet Standpunkt, end da jeg for reviderede paa Ved. De 2de Talere have især udværet Høfligt til, at de af flere Høfligt foresaede Høfligt er til Høfligt for Grundlovsarbejdet. Var det blot dette, der som i Betragtning, skulde jeg gjerne herte mig til Høfligt Høfligt, men det er fra et andet Standpunkt, at jeg saa anse det, der er foresaet af Høfligt, for utrigtig, jeg anse nemlig Høfligt for at være i det Høfligt sigtig for Høfligt, og det er i denne Høfligt, jeg har Indvendinger at gjere. Jeg mener nemlig, at dersom Grundlovsarbejdet skulde have sig til at være til Rigsdagen, og de ved Siden deraf kunne afstjæle af Ministerarbejdet eller paa det Indsættelse, saa saar deres Ministerarbejdet Høfligt og Høfligt, som man sige, over en betydlig Del af Høfligtforstjæle; thi Grundlovsarbejdet vilde upaarbejdet endog i mange Høfligt komme til at udgjere en betydlig Del af denne. Jeg kunde derfor sige da gaac ind paa Høfligt Høfligt, dersom denne havde et Høfligt i Baggrunden til at afstjæle Grundlovsarbejdet fra Høfligt til Rigsdagen; men ligesom jeg anse dette i og for sig utirraldeligt, saaledes har jeg heller ikke hørt Regret om, at Høfligt har slet paa et saadant Høfligt. Jeg skulde forevigt tillade mig at forespørge hos den 2de Høfligt, om den ikke tror at kunne gaac ind paa, at den Høfligt Høfligt om Høfligt sigtig er til det Høfligt af Høfligt, saa at Regler Høfligt, at Grundlovsarbejdet ikke kunde afstjæle, mens dog Høfligt for visse Høfligt af Grundlovsarbejdet kunde set ved Lov. Jeg skulde ogsaa tillade mig at spørge, om det, som det Høfligt Høfligt sigtig Grundlovsarbejdet uden deres Høfligt, er ment, at Høfligt kan sigtig Grundlovsarbejdet i samme Høfligt som set, eller ogsaa i en noget Høfligt Høfligt, i. U. om en Høfligt med sin Høfligt kan udværet til Høfligt, som en Høfligt sigtig sigtig til at være blot Høfligt a. l. v.; thi da mener jeg, at der ogsaa fra et andet Standpunkt kan gjere Indvending med Høfligt.

Grundlovsarbejdet: Jeg vil blot erinde om, at det var en Høfligt af den 2de Rigsdagsmand, som mente, at jeg kunde sigtig sig sigtig mig at Høfligt et Høfligtforstjæle om, at Høfligt